

komend type van schoorsteen (afb. 13) met eenvoudige marmeren haardomlijsting, welke, zooals steeds zonder onderbreking door een uitspringende en daarmede de decoratieve functie van den schoorsteen onderbrekende lijst, overgaat in den boezem met gesneden spiegelomraming waarboven een schoorsteenstuk. Dit M. Terwesten gesigeneerde stuk en de dessus-de-porte door denzelfden schilder zijn in ongunstigen zin academisch van opvatting, doch verleenen door hun kleur de kamer een zekere levendigheid.

Typisch-Hollandsch zijn schoorsteenen met tal van consoles voor vaasjes van Chineesch porcelein of Delftsch, zooals enkele ontwerpen voor niet meer aanwezige of niet-uitgevoerde schoorsteenen te zien geven (afb. 7).

Uiterst ruime, op het ontvangen van bezoek ingestelde vertrekken gelijk de tot nu toe afgebeelde hadden voor het dagelijksch leven zekere nadeelen. Men verbond aan deze daarom gaarne intiemere kabinetten, waarvan het huis van Van Schuylenburg eenige aantrekkelijke stalen bezit. Ze kregen, om hun vorm bij de beperkte oppervlakte zoo aannemelijk mogelijk te maken, hoekschoorsteenen met wederom een geprofileerde marmeren haardomlijsting en zich naar boven versmallenden boezem, en koepelzolderingen. Het kabinet achter de „roode” salon met het werk van De Wit heeft zoo'n schoorsteen, welks houten bovendeel in het derde kwart der 18e eeuw zijn luchtig en sierlijk Lodewijk XV snijwerk zal hebben ontvangen (afb. 14). De corresponderende vloeiende omlijsting van het dessus-de-porte der naastgelegen deur en het charmante Chineesche zijdebehang zijn voor een twintigtal jaren overgebracht naar de kleine middenvoorkamer op de verdieping, welke is ontstaan door samenvoeging van het kabinet der rechtervoorkamer en het balkonkamertje. De plafondschildering en het bedoelde dessus-de-porte schijnen beide van de hand van Matheus Terwesten te zijn.

Vrij gaaf bewaard zijn het kabinet der linkervoorkamer op de verdieping, welks zoldering met spiegels is bezet en dat der slaapkamer boven den rooden salon met geheel beschilderd plafond, bestaande uit een in goudkleur gehouden koof en een middenvak met illusionistischen koepel, alles rijkelijk versierd met bloemen. De plafondschildering en de zeer decoratief opgevatte bloemstukken der schoorsteenen in kabinet en kamer moeten het werk zijn van den bekenden bloemenschilder Kaspar Peter Verbruggen.

Het behandelde huis dankt zijn redding aan den ondershandschen aankoop, waarin begrepen waren de meubelen der beide voornaamste benedenkamers, op 27 Augustus 1888 door het Duitsche Rijk voor slechts *f* 75.000, nadat het pand in openbare veiling geen koper had kunnen vinden.

De belangstelling voor kunst en daarmede voor onze nationale monumenten is nadien op verblijdende wijze gegroeid. Oude kerken, stadhuizen en andere openbare gebouwen, gevels en stadsgezichten van beteekenis worden thans door de zorg van overheid en particuliere vereenigingen in stand ge-